

ТРОІЦКІ Аляксандр (1844, Пскоўская губ. — 26.1.1887), фальклорыст, этнограф. Скончыў Пскоўскую семінарыю. З 1864 працаваў настаўнікам нар. вучылішча ў Трокскім павеце, у Радашковічах. З 1872 служжыў наставіцелем Георгіеўскай царквы ў с. Гняздзілава Віленскага павета, дзе праводзіў свае этнографічныя назіранні. У часопісе «Літоўскія епархіяльныя ведамасці» надрукаваў цыкл нарысаў «Уклад» (1875—76), у якім паспрабаваў намаліваць дакладную, непрадузятую карціну нар. жыцця. Да следаваў сямейныя і некаторыя каляндарныя абрацы. Асаблівую ўвагу ўдзяляў вывучэнню нар. вераванняў. Часта ў тэксле нарыса прыводзіў нар. прыказкі. Даваў грунтоўныя апісанні Радзін, Вяселля, ілюструючы тэкстамі шматлікіх абрадавых песен, а таксама Пахавання з рытуальнымі галашэннямі, Памінак, якія праводзіліся на працягу года (Стайроў, Асянін, Прыкладаў, Мясніц, Радаўніцы). Захапляючыся нар. паэзіяй, легендамі, казкамі, высока ацэньваючы

гуманістычныя харектар традыцыйных абрадаў, як праваслаўны святар адначасова асуджаў язычніцкія звычайі, забабоннасць, цемрашальства, уласцівія сялянскаму асяроддзю. Падкрэсліваў вялікую ролю асветніцкай дзейнасці на вёсцы (артыкул «Сяло Гняздзілава», 1875).

Lit.: Васілевіч У.А. Збіральнік. Мн., 1991. С. 58—69.

У.А. Vasilevich.